

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/36/2016
Identifikačné číslo spisu: 1115208263
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1115208263.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu N., bývajúceho v X., zastúpeného JUDr. Jánom Mišuro, PhD., advokátom, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 27, proti žalovanej Pôdohospodárskej platobnej agentúre, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova č. 12, IČO: 30 794 323, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 Cpr 2/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2015 sp. zn. 9 CoPr 10/2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 29. júna 2015 č.k. 19 Cpr 2/2015-174, konanie o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z úradnej povinnosti zistil, že na tom istom súde už prebieha ďalšie konanie pod sp. zn. 24 Cpr 2/2013, ktoré tak z pohľadu strán konania, predmetu konania ako aj obsahovej stránky je totožné s konaním v tejto právnej veci. Dospel k záveru, že prejednaniu predmetnej veci bráni prekážka litispencie podľa § 83 O.s.p., keď už začaté konanie v tej istej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, z ktorého dôvodu bolo potrebné neskôr začaté konanie zastaviť.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. októbra 2015 sp. zn. 9 CoPr 10/2015 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania do právoplatného skončenia konania vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 6799/2015 zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a v plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu mal za to, že súd prvej inštancie vzhľadom na právoplatné Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 7 Sžo 14/2013-165 zo dňa 26. februára 2015 a v ňom vyslovený právny názor, po postúpení veci správne

konanie zastavil z dôvodu, že sa vedie totožné konanie rovnakých účastníkov, s rovnakým predmetom konania, ktoré vychádza z rovnakých skutkových okolností pod sp. zn. 24 Cpr 2/2013, ktoré bolo začaté dňa 29. januára 2013, pričom skôr začaté konanie v tej istej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie patričným spôsobom aj odôvodnil, ktoré odôvodnenie má v zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. a § 157 ods. 2 O.s.p. všetky náležitosti a s ktorým sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožnil. Námietku žalobcu, že podal podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť pre porušenie základných práv, ktorá okrem iného zahŕňa aj porušenie svojich práv na spravodlivé súdne konanie Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. februára 2015, sp. zn. 7 Sžo 14/2013 považoval za právne irelevantnú v tomto konaní, keď samotné podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky proti Uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. februára 2015 sp. zn. 7 Sžo 14/2013 nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť tohto uznesenia. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 21/2000).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie, ktoré odôvodnil výlučne tým, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/) najmä tým, že napadnuté rozhodnutie je rozporuplné, nepreskúmateľné a javí sa ako arbitrárne, keď samotný výrok nemá podklad v dôvodoch rozhodnutia. Namietal tiež porušenie práva na spravodlivé konanie, keď napadnuté rozhodnutie nie je riadne a vyčerpávajúco zdôvodnené. Navyiac, žalobca sa domnieva, že predtým, ako odvolací súd rozhodoval o odvolaní v tejto veci, bolo potrebné vyčakať na konečné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 485/2015. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. októbra 2015 č. k. 9 CoPr 10/2015-194 a uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29. júna 2015 č. k. 19 Cpr 2/2015-174 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako vecne správne potvrdiť, keď sa stotožnila s právnym názorom, že prejednaniu predmetnej veci bráni prekážka litispendencie podľa § 83 O.s.p.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „C.s.p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal. Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie. Dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie žalobcu teda v zmysle § 239 O.s.p. nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu ku dňu podania dovolania umožňovali

uskutočniť meritórnny dovolací prieskum.

9. Dovolanie žalobcu by bolo prípustné iba vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

10. Žalobca v dovolaní namieta, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) najmä tým, že napadnuté rozhodnutie je rozporuplné, nepreskúmateľné a javí sa ako arbitrárne, keď samotný výrok nemá podklad v dôvodoch rozhodnutia. Namietal tiež porušenie práva na spravodlivé konanie, keď napadnuté rozhodnutie nie je riadne a vyčerpávajúco zdôvodnené.

11. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu procesné práva. Podľa § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaní na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.).

12. Žalobca v dovolaní v súvislosti s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. namieta i to, že konanie je postihnuté práve takouto vadou založenou najmä na arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Pokiaľ žalobca namieta nedostatky týkajúce sa odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. O porušenie tohto práva žalobcu ale v preskúmvanej veci nejde. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O.s.p.). Vo svojej ustálenej judikatúre ústavný súd zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Dovolací súd dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným uznesením súdu prvej inštancie je zrozumiteľné, dáva vysvetľujúce odpovede a dôvody, pre ktoré bolo potrebné toto konanie zastaviť, a teda spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.. Nemožno ho preto považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné).

13. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia žalobcom namietanej procesnej vady (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a nevyšli najavo ani ďalšie procesné vady vymenované v § 237 ods. 1 O.s.p. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.